

Motion till riksdagen 2006/07:C346

av Mikael Oscarsson m.fl. (kd, m)

Äktenskapslagstiftningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om en bredare översyn i fråga om äktenskapslagstiftningen.

Motivering

Genom lagutskottets betänkande 2003/04:LU22 *Äktenskap, partnerskap och samboende* beslutade riksdagen att begära att regeringen tillsätter en parlamentarisk utredning kring frågan om samkönade par skall kunna ingå äktenskap: ”Riksdagen bör, med bifall till två motionsyrkanden, tillkännage för regeringen som sin mening vad utskottet anført om att regeringen skall tillkalla en parlamentarisk utredning för att utreda frågan om en könsneutral äktenskapslagstiftning.”

De motionsyrkanden som bifölls var därmed yrkande 2 i motion 2002/03:L233 av Gudrun Schyman samt ytterligare nio vänsterpartister och yrkande 9 i motion 2002/03:L254 av Tasso Stafilidis (v), Anders Bengtsson (s), Margareta Andersson (c), Ulf Nilsson (fp) och Yvonne Ruwaida (mp) från riksdagens HBT-grupp.

När regeringen den 27 januari 2005 tillsatte Äktenskaps- och partnerskapsutredningen frångick regeringen dock riksdagens tydligt uttalade beslut om en brett sammansatt parlamentarisk utredning. Istället valde regeringen att tillsätta en särskild utredare. Till utredningen är två referensgrupper knutna, en med företrädare för riksdagspartierna och en med företrädare för trossamfund. Utredaren skall ha nära kontakt med homosexuellas organisationer.

Att den förra regeringen körde över riksdagen på detta sätt mötte hård kritik från riksdagsledamöter från olika partier. Äktenskapsfrågan är en principiellt mycket viktig fråga som rör själva grundfundamentet i samhället. Att nu utredningen genomförs av en enmansutredare är mycket bekymmersamt då den djupa belysning som krävs riskerar att utebli. Risker att påverkas ensidigt

Fel! Okänt namn på

av den ena sidan i frågan är också större än vid en parlamentariskt sammansatt utredning.

Vi befarar att den enmansutredare som före utgången av mars 2007 skall presentera sitt slutbetänkande, inte kommer att ha kunnat fullfölja utredningsdirektivet att ”göra en grundlig analys av frågan och redovisa *samtliga* skäl som talar för och emot detta (om par av samma kön bör kunna ingå äktenskap)” (vår kursivering). Detta kräver i princip en bredare sammansatt utredning.

Av uttalanden från bl.a. före justitieministern Thomas Bodström kan slutsatsen också dras att det inte har blivit en ”förutsättningslös” utredning, vilket utlovats, utan en utredning som ensidigt verkar för att äktenskapet skall ges en ny definition. De signaler som representanter för de båda referensgrupperna har givit uttryck för är också att den särskilde utredaren inte har varit intresserad av en allsidig genomlysning av frågan.

Av ovanstående framgår att risken är uppenbar att för stora grupper i samhället kan slutbetänkandet från Äktenskaps- och partnerskapsutredningen komma att sakna all legitimitet.

Stockholm den 31 oktober 2006

Mikael Oscarsson (kd)

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)

Walburga Habsburg Douglas (m)

Elisabeth Svantesson (m)

Annelie Enochson (kd)

Lars Gustafsson (kd)